VẤN ĐÁP HỌC PHẬT
Kỳ 63

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không
Thời gian: 16/02/2007
Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông
Việt dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, xin mời ngồi. Hôm nay có 37 câu hỏi, đầu tiên là câu hỏi của đồng tu trên mạng, tổng cộng có 11 câu hỏi.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, lão pháp sư thường nói đừng nhìn khuyết điểm của người khác. Nhưng trong cuộc sống thường ngày, cho đến trên con đường hoằng hộ chánh pháp thường sẽ gặp phải một số vấn đề về người, về việc khiến chúng ta khó lý giải được. Nói ra thì sợ nói thị phi, ngược lại trở thành tiểu nhân; không nói ra cho thoải mái, nhưng trong lòng lại cảm thấy nghi hoặc, không biết nên làm thế nào, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Chuyện này nói ra là phiền não tập khí từ vô thỉ kiếp của chúng ta, có thể loại trừ được không? Thật ra mà nói thì có thể. Tôi là người từng trải, lúc còn trẻ khi chưa học Phật cũng có rất nhiều chuyện nhìn không thuận mắt, nhìn không thuận mắt thì sẽ nói, sẽ phê bình. Sau này học Phật rồi mới thực sự hiểu được, dần dần thể hội được câu mà người xưa nói, "người tới nói thị phi chính là người thị phi". Tại sao Phật Bồ-tát không thấy lỗi thế gian? Lúc đó nghe không hiểu. Chuyện này khi bản thân hết lòng cố gắng học tập, đại khái khoảng 30 năm sau tôi mới thực sự hiểu được, khâm phục năm vóc sát đất đối với phẩm hạnh, lời dạy bảo của Phật Bồ-tát. Tại sao vậy? Đối với vấn đề tâm tánh nếu có thể khế nhập một chút thì sẽ biết được trong tâm tánh của chúng ta không có phiền não, tâm tánh của chúng ta thuần tịnh thuần thiện. Không phải Phật có, Bồ-tát có, phàm phu chúng ta không có, vậy thì chúng ta nghĩ sai rồi, thực sự là nghĩ sai rồi. Phật nói với chúng ta, nói với chúng ta mười lần, trăm lần, thậm chí là ngàn lần, chúng ta đều rất khó thể hội, không dễ gì thể hội được thì làm sao có thể tiếp nhận? Cho nên tật xấu, tập khí này thường xuyên phát ra.

Chuyện học Phật này nhất định phải tự mình thực hành. Hai ngày trước đón năm mới, cúng dường tam bảo nên thuận tiện nhắc tới cúng dường Phật, cúng dường

pháp, cúng dường tăng. Đại sư Thiên Thai dạy chúng ta cúng dường thực sự, thế nào gọi là cúng dường Phật? Y giáo phụng hành, đây gọi là cúng dường Phật, không ở chỗ bạn mang đến những vật chất, tiền tài, không nằm ở chỗ này. Phật Bồ-tát dạy tôi như thế nào thì tôi làm như thế ấy, đây gọi là thực sự cúng dường Phật. Trong giải hành của bạn có chỗ ngộ, bạn đạt được thọ dụng, đạt được thọ dụng trong cửa Phật gọi là đạt được pháp hỷ, phiền não của bạn nhẹ, pháp hỷ xuất hiện rồi. Giống như câu mà Khổng phu tử nói, "học mà thường làm được, chẳng phải vui lắm sao", niềm vui này là pháp hỷ, là niềm vui xuất hiện từ trong nội tâm, không phải từ bên ngoài. Đây chính là tâm đắc học tập mà chúng ta nói tới, thực sự có tâm đắc, đây gọi là cúng dường pháp.

Thế nào gọi là cúng dường tăng chân chánh? Cúng dường tăng chính là có thể chung sống hòa thuận với hết thảy chúng sanh. Tại sao có thể chung sống hòa thuận? Hiện tại mặc dù không phải là cảnh giới bạn tự mình chứng đắc, chúng ta có niềm tin và sự kính trọng tuyệt đối đối với đức Phật, đức Phật nói "hết thảy chúng sanh vốn đã thành Phật". Chư Phật Như Lai là Phật, bạn là Phật, tôi là Phật, mọi người chúng ta vốn đều là Phật, lời này là thật không hề sai chút nào. Chỉ có điều hiện tại vị Phật này của chúng ta, những chư Phật ở trong lục đạo còn chưa buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước. Trong kinh Hoa Nghiêm đức Phật nói rất hay, "hết thảy chúng sanh đều có đức tướng trí tuệ của Như Lai", đây chính là vốn là Phật. Thánh hiền Trung Quốc xưa dạy chúng ta "người ban đầu, tánh vốn thiện", tánh người vốn thiện; trong Phật pháp gọi là tự tánh, tự tánh vốn thiện. Vọng tưởng phân biệt chấp trước có chướng ngại không? Không có, không chướng ngại tự tánh, cũng không chướng ngại cảnh giới bên ngoài. Đây rốt cuộc là chuyện gì? Hiện tại chúng ta dần dần hiểu rõ được, cái gọi là vọng tưởng phân biệt chấp trước chẳng qua chỉ là khái niệm trừu tượng sai lầm. Chúng ta cho rằng khái niệm trừu tượng sai lầm này là thật, không chịu buông xuống, sai ở chỗ này.

Thích-ca Mâu-ni Phật thị hiện cho chúng ta, ngài buông xuống rồi, đại sư Lục tổ Huệ Năng thị hiện cho chúng ta, buông xuống triệt để, buông xuống là vậy. Chúng ta chưa có năng lực này, chưa có năng lực này là do phiền não tập khí quá nặng, thời gian chúng ta bị ô nhiễm quá dài, rất muốn buông xuống nhưng không buông xuống được. Phật rất từ bi, ngài có cửa phương tiện, ngài dạy chúng ta có thể từ từ buông xuống, mỗi ngày buông xuống một ít, mỗi ngày buông xuống một ít, buông xuống từ từ, như vậy tương đối dễ dàng. Đầu tiên buông xuống chấp trước, không được

chấp trước, sau đó buông xuống phân biệt, thực sự có thể làm được không phân biệt, không chấp trước, ý niệm phân biệt chấp trước của chúng ta nhẹ rồi thì sẽ được thọ dụng, đây gọi là tiệm ngộ; giống như Thế Tôn và đại sư Huệ Năng thì gọi là đốn ngộ, đốn ngộ là bậc thượng thượng căn. Từ ba bậc căn tánh thượng trung hạ đều là dùng tiệm ngộ, thượng căn tốc độ tiệm ngộ nhanh, hạ căn thì tiến độ chậm. Giống như tôi học Phật, cũng được coi là người dụng công, năm nay tôi đã học 56 năm rồi, 56 năm ngày nào cũng buông, tháng nào cũng buông, năm nào cũng buông. Nếu bạn muốn hỏi tôi công phu như thế nào? Tôi thành thật nói với bạn, giống như không thấy lỗi thế gian thì công phu này tôi làm được rồi, cao hơn nữa thì tôi chưa làm được, cái này thì làm được rồi. Làm được trong lòng vui vẻ, ai cũng đều là người tốt. Họ làm chuyện xấu, làm chuyện xấu cũng là người tốt, tại sao vậy? Bổn tánh vốn thiện. Tại sao lại làm chuyện xấu? Chúng ta hiểu được đó là một niệm chưa giác, đó là tập tánh, không phải là bổn tánh, phải hiểu rõ điều này.

Trước đây chúng ta không hiểu được đạo lý này, chúng ta sẽ bị họ ảnh hưởng, họ làm chuyện xấu thì chúng ta rất tức giận, họ làm chuyện tốt thì chúng ta rất hoan hỷ. *Mừng giận buồn vui yêu ghét muốn* gọi là thất tình, chúng ta bị cảnh giới bên ngoài ảnh hưởng sanh ra thất tình ngũ dục, điều này rất đau khổ, thất tình ngũ dục sanh khởi thì sẽ tạo nghiệp. Bây giờ chúng ta hiểu rõ, thấu triệt rồi, người khác tốt, chúng ta tán thán; không tốt thì không tán thán, Phổ Hiền Bồ-tát dạy chúng ta, lễ kính, cúng dường, không tán thán. Người nào cũng đều là người tốt, việc nào cũng đều là việc tốt. Trong Phật pháp có hai câu nói, "ngày nào cũng là ngày tốt, giờ nào cũng là giờ tốt", tôi đọc hai câu này, "người nào cũng là người tốt, việc nào cũng là việc tốt". Bởi vì không có thiện ác, đúng sai tuyệt đối, chỉ là xem bạn dùng ánh mắt thế nào để nhìn. Bạn biết nhìn, bạn dùng tâm thiện để nhìn thì người xấu cũng là người thiện, việc ác cũng là việc tốt, nó không phải là cố định!

Tại sao người xấu là người tốt, việc xấu là việc tốt? Lúc giảng kinh tôi đã nói rất nhiều, ta nghe thấy, ta nhìn thấy, thọ dụng ta đạt được đều là tích cực. Ta nhìn thấy một người xấu, nghĩ thử một chút, ta sẽ không nghĩ đến cái xấu của họ, ta nghĩ đến ta có tập khí xấu này không? Có thì phải sửa; không có thì phải khích lệ bản thân, gọi là có lỗi thì mau sửa, không có tự răn mình. Nhìn thấy việc bất thiện cũng là như vậy, cho nên họ có lợi ích đối với ta, họ là tấm gương cho ta. Tự mình không nhìn thấy lỗi lầm của mình được, thật quá khó! Người khác là tấm gương của chúng ta, họ là thiện, làm chuyện tốt thì chúng ta phải học tập theo họ, nếu ta có thì ta phải

duy trì; ta không có thì phải học tập theo họ. Nhìn thấy họ làm không đúng thì ta phản tỉnh, ta có lỗi lầm giống họ không? Có thì phải sửa; không có thì hy vọng bản thân không phạm phải lỗi lầm giống họ. Hai điều này đối với ta đều tốt, đều là vị thầy tốt của ta, cho nên ta tôn kính họ, ta sẽ cúng dường họ, đạo lý là ở chỗ này. Nhất định phải học trong cuộc sống thường ngày, trong đối nhân xử thế tiếp vật, học được tâm bình khí hòa. Chỉ có dùng chân thành mới có thể cảm động người khác, chân thành mới có thể hóa giải xung đột, mới có thể giúp đỡ xã hội này khôi phục an định hòa bình. Cách nghĩ như vậy của bạn là như pháp, đây là điều mà Phật dạy chúng ta, chúng ta có thể làm được điểm này thì đó là cúng dường tăng.

Cúng dường tăng là lục hòa kính, họ bất hòa với ta, ta hòa với họ; họ không tôn kính ta, ta tôn kính họ, như vậy là đúng. Họ bất hòa với ta, ta cũng bất hòa với họ thì sai rồi, không phải là họ sai, mà là ta sai; họ không tôn trọng ta, ta không tôn trọng họ, ta sai rồi, họ không sai. Tại sao vậy? Họ chưa học Phật, họ không hiểu chân tướng sự thật này. Hôm nay ta học Phật, Phật nói với ta, ta hiểu rồi, đó gọi là cúng dường chân thật, hy vọng chúng ta cố gắng nghiêm túc học tập.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, xin hỏi trong lòng có chánh nghĩa, sợ đại chúng bị mê hoặc mà nói ra chân tướng sự thật của những người ngụy quân tử thì có coi là nói chuyện thị phi không?

Đáp: Vấn đề này phải xem bạn dùng tâm thái gì để nói. Tâm thái của bạn là chân thành, không phải là trách cứ, hơn nữa bạn là chỉ dạy, bạn là hướng dẫn thì bạn là Bồ-tát. Bạn chỉ dạy những người này, những người này đối với bạn vừa yêu vừa kính thì bạn có thể nói; nếu bạn nói với những người này, họ không thương yêu bạn, không tôn trọng bạn, cũng không kính trọng bạn, hơn nữa còn có oán hận thì bạn không được nói. Tại sao vậy? Miệng là cửa họa phước, giữa người với người kết oán với nhau, mười phần thì có tám chín phần là ở lời nói. Bản thân bạn không hay không biết, người khác nghe được, nhìn thấy được rất không thoải mái, ghi hận trong lòng, như vậy thì không tốt. Sự ghi hận này, trong đời này không có cơ hội báo thù bạn thì sẽ kéo dài đến đời sau, gọi là oan oan tương báo không bao giờ dứt. Đây không phải là người giác ngộ, bạn nói họ mê rồi, bạn cũng chưa giác ngộ; họ mê rồi, bạn không mê thì bạn mới có thể giải quyết vấn đề; họ mê, bạn cũng mê, bạn không thể giải quyết vấn đề. Như thế nào mới là bạn không mê? Bạn nhìn thấy người khác sai, bạn không có chút tâm oán hận nào, vậy thì bạn không mê, bạn có trí tuệ hóa giải. Nếu trong lòng bạn không vui, mắng họ một trận, hình như bạn duy trì được chánh nghĩa,

thực ra bạn đã kết oán thù, người ta chưa chắc sẽ sửa lỗi. Thậm chí bạn nói họ xấu, họ còn làm chuyện xấu hơn, làm cho bạn thấy, bạn có cách gì chứ? Chúng ta rốt cuộc nên làm thế nào mới đúng? Đọc sách thánh hiền nhiều hơn. Trên thực tế bạn có thể đọc thấu triệt được Đệ Tử Quy thì vấn đề này cũng giải quyết rồi. Cho nên tổ tiên 5.000 năm dạy chúng ta "làm việc không thành, quay lại xét mình", vậy thì không có lỗi lầm. Nhất định phải khẳng định, lỗi lầm không ở bên ngoài, mà ở bản thân, bạn có thể thừa nhận điểm này thì phước báo của bạn sẽ hiện tiền, trí tuệ của bạn sẽ hiện tiền. Nếu bạn không chịu thừa nhận, mà một mực lỗi lầm là của người khác, tôi không có lỗi lầm, thì đây chính là lỗi lầm lớn nhất, bạn muốn sửa lỗi hướng thiện thì vô cùng khó khăn.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, lão pháp sư nói giữa hộ pháp với nhau phải hợp tác, nhưng con vượt qua hàng vạn khó khăn, nỗ lực cống hiến cho Phật pháp, giúp rất nhiều người nhận được lợi ích nhưng lại luôn bị tiểu nhân phê bình, chế giễu, đố kỵ, chướng ngại, trong lòng hết sức bất bình.

Đáp: Bạn phải hóa giải sự bất bình trong lòng bạn thì bạn mới thực sự làm tốt hợp tác giữa hộ pháp với nhau; nếu trong lòng vẫn còn tức giận bất bình thì bạn chưa làm tốt công việc hộ pháp này. Lúc này phải làm thế nào? Lúc này tôi khuyên bạn nên ra khỏi vòng hộ pháp. Bởi vì biết thế nào? Ta không đủ tư cách hộ pháp, ngay cả bản thân mình còn chưa bảo hộ được thì làm sao có thể hộ pháp được! Bạn rút lui, bạn không chướng ngại đạo tràng, không chướng ngại Phật pháp thì đó thực sự là hộ pháp. Nếu ở chỗ này vẫn còn nhiều đúng sai ta người như vậy, bạn ở chỗ này là làm loạn đạo tràng, không phải là hộ pháp. Tôi nói với bạn là lời thật, không phải lời giả. Cố gắng tu hành, tu đến lúc nào tâm bình khí hòa thì bạn hãy quay lại cửa Phật làm hộ pháp, như vậy thì bạn là hộ pháp tốt chân thật. Bạn phải biết được, thế gian từ xưa đến nay trong và ngoài nước, ngay cả môi trường thời Thích-ca Mâu-ni Phật cũng có, chúng ta đọc kinh điển nhìn thấy ghi chép, bạn tâm thiện, người khác đố kị, chướng ngại, phê bình, hủy báng, thậm chí là hãm hại đều rất nhiều! Phật đều không thể tránh khỏi. Đại sư Lục tổ Huệ Năng thị hiện thành Phật ở Trung Quốc, thành tựu mà ngày ấy thị hiện là cùng một cảnh giới giống như Thích-ca Mâu-ni Phật dưới cây bồ-đề, đêm nhìn sao sáng, đại triệt đại ngộ, vậy mà còn phải lánh nạn trong nhóm thợ săn 15 năm. Hiện tại chúng ta bước ra không có ai chướng ngại, vậy thì phước báo của bạn lớn biết bao! Phước báo của bạn có khi còn lớn hơn chư Phật Như Lai

hàng vạn lần, bạn có thể làm được không? Nếu bạn nghĩ đến điểm này thì tâm của chúng ta liền bình ngay.

Chư Phật Như Lai đến thế gian, đều bị người khác phê bình, đều phải tiếp nhận sự gièm pha, Phật đã làm ra tấm gương cho chúng ta thấy, đại sư Huệ Năng vì tránh né, chỉ đành trốn tránh. Nếu bạn không chịu được, có nhiều tình huống như vậy thì có thể tránh đi, học theo đại sư Huệ Năng, quay về cố gắng niệm Phật. Tới lúc nào bạn có năng lực thừa nhận, người khác hủy báng ta, nhục mạ ta, hãm hại ta, sau khi ta nghe xong, sau khi nhìn thấy xong, ta có thể không có chút tâm sân giận nào, hơn nữa còn sanh tâm cảm kích, thì bạn có thể ra làm hộ pháp rồi. Không sanh sân giận, tại sao lại sanh cảm kích vậy? Cảm kích là cảm kích họ tiêu trừ nghiệp chướng cho mình. Họ hủy báng ta, ta nghe được lời hủy báng này, bản thân cố gắng suy xét xem có hay không? Có thì ta phải sửa lỗi, họ nói rất đúng; không có thì không trách họ được, đại khái là nghiệp chướng trong đời quá khứ của ta, hôm nay họ hiện hành trước mặt ta, nghiệp chướng của ta báo mất, tiêu trừ mất, ta rất hoan hỷ, ta rất cảm kích họ. Giống như chúng ta là học sinh, khóa học của chúng ta học đến thời gian này, họ đến kiểm tra, kiểm tra xem chúng ta thi đậu vượt qua rồi, cảm kích giáo viên. Bạn có thể tới cảnh giới này, được, bạn có thể thực sự hộ pháp; nếu không chịu được sự phê bình của người khác, không chịu được sỉ nhục, thậm chí là không chịu được người khác hãm hại thì bạn hãy mau chóng rút lui.

Hộ pháp, tôi thường nói công đức của hộ pháp ở trên hoằng pháp, trước đây hộ pháp là những vị nào? Hoằng pháp về hưu, ra làm hộ pháp. Vào thời xưa bằng tuổi tôi thì nên làm hộ pháp, phải về hưu rồi; trong pháp thế gian, vào thời xưa 70 tuổi là nghỉ hưu, người thời xưa gọi về hưu là từ quan, từ quan tức là về hưu, 70 tuổi. Phật pháp cũng giống vậy, dẫn chúng tu hành, dạy học tới 70 tuổi, 70 tuổi trở lên thì về hưu làm hộ pháp, thực sự có công phu! Cho nên trong tăng đoàn thực sự là lục hòa kính, tăng đoàn hòa thuận thì bản thân người hộ pháp đã làm được. Hiện tại hộ pháp gần như đều không phải là người tu hành, người hoằng pháp về hưu, vậy thì khó trách! Cho nên tại sao Phật pháp lại suy bại? Tại sao không có đạo tràng chánh pháp xuất hiện? Bạn phải hiểu điều này. Chúng ta ở trong đạo tràng cho dù là nhân viên hay nghĩa công cũng phải tìm hiểu, bây giờ Phật pháp suy bại là có nguyên nhân, chúng ta phải sanh tâm thương xót, thực sự phải phát tâm đại từ đại bi, đừng đổ lỗi cho bất kỳ ai. Nhìn thấy sai lầm, trước tiên phải nghĩ đến ta không được phạm phải lỗi lầm này, người khác phạm lỗi lầm này, bạn không cần nói, bản thân mình

không phạm lỗi lầm này, lâu ngày rồi họ sẽ sửa. Ví dụ nói họ không nhịn được, tức giận với ta, mắng ta một trận, ta rửa tai cung kính lắng nghe, sau khi họ mắng xong, ta chắp tay cúi chào họ thật sâu, không cần đảnh lễ, cúi chào thật sâu, cảm ơn đã chỉ dạy, không nói lời nào cả. Sau khi mắng mấy lần, họ sẽ ngại ngùng không mắng nữa.

Người này là người tốt, bạn nhắc tới lỗi lầm của tôi, tôi đều tiếp nhận, tôi sửa lỗi, sau này bạn sẽ không nhìn thấy tôi phạm lỗi này nữa, bạn là ân nhân của tôi, bạn là Phật Bồ-tát, vấn đề liền hóa giải! Nếu nói ta không phục, ta còn muốn biện bạch, càng biện bạch càng tệ hơn, thù hận giữa hai người càng kết càng sâu, vĩnh viễn không thể hóa giải. Giữa cá nhân với nhau là chuyện như vậy, quốc tế hiện nay, giữa quốc gia với quốc gia cũng xuất hiện điểm này. Chỉ cần một bên hiểu rõ, giác ngộ, có thành ý này thì không chuyện gì không thể hóa giải. Cho nên có một số người hỏi tôi, những rắc rối hiện nay ở Trung Đông, ai mà không muốn hòa bình? Những cuộc xung đột khốc liệt giữa Israel, Pakistan, Iraq và Mỹ đã diễn ra trong nhiều năm, hy sinh biết bao sanh mạng và tài sản, khiến cho khu vực lớn như vậy, thậm chí là lòng người trên toàn thế giới bất an, có thể hóa giải được không? Có thể! Nếu họ tới tìm tôi, tôi sẽ có cách hóa giải, họ không tìm tôi. Chỉ cần có thành ý, bốn bên bạn đều viếng thăm, nói rõ ràng, thấu triệt những đạo lý, lợi hại được mất cho họ, lý nào không thể hóa giải! Không hóa giải thì vấn đề sẽ nghiêm trọng, tại sao vậy? Đời đời kiếp kiếp oan oan tương báo không bao giờ dứt, đau khổ không chỉ một đời này, đời sau càng đau khổ. Cho nên, người khác đố kỵ ta không sao, ta không được đố kỵ người khác, ta đố kỵ người khác thì sai rồi, người khác đố kỵ ta thì không sao.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, từ nhỏ con đã hy vọng bản thân là một người nam, trải qua rất nhiều kinh nghiệm đau khổ, thông qua phẫu thuật thay đổi giới tính, cuối cùng cũng thành nam giới. Nhưng người như vậy thì không thể xuất gia, hơn nữa trong quá trình con tu hành, có lẽ là oan gia trong đời quá khứ, cho dù con đi tới nơi nào đều nhìn thấy họ, khiến cho tinh thần của con sụp đổ. Người hỏi có ba câu hỏi, chúng sanh giống như con nên tu học thế nào mới có thể chứng bồ-đề?

Đáp: Vấn đề này chúng tôi đã giảng quá nhiều lần trong những năm gần đây. Hiện tại chúng ta tu hành, tôi đi đến rất nhiều quốc gia khu vực trên thế giới này, cho dù ở trong nước hay ở nước ngoài, thật ra mà nói, đồng tu tại gia chưa làm được thập thiện nghiệp đạo, đồng tu xuất gia chưa làm được Sa-di Luật Nghi. Điều này trong Phật pháp mà nói là không phù hợp tiêu chuẩn. Bản thân chúng ta cho rằng mình là đệ tử Phật, Phật không thừa nhận, bản thân từng thọ qua tam quy ngũ giới, Bồ-tát

giới, thậm chí là tam đàn đại giới, Phật Bồ-tát không thừa nhận, bản thân phải rõ ràng, phải sáng tỏ, phải tự biết mình. Vậy thì nên bắt đầu làm từ chỗ nào? Tôi thường nói ba cái rễ, phải bắt đầu từ cắm rễ, cắm rễ thì cái rễ đầu tiên là làm người, học Phật trước tiên phải làm người tốt. Người còn chưa làm tốt thì bạn làm sao có thể thành Bồ-tát, thành Phật, làm gì có đạo lý này? Phật Bồ-tát là người thiện nhất, là người hoàn mỹ nhất trong loài người, đầu tiên là học làm người. Phật có phải dạy chúng ta như vậy không? Đúng vậy, bạn xem điều đầu tiên trong tịnh nghiệp tam phước, "hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng", bạn đã làm được chưa? Đây là làm người! Hiếu thuận cha mẹ như thế nào? Phụng sự sư trưởng như thế nào? Hôm nay chúng ta đề xướng Đệ Tử Quy, thực hành được Đệ Tử Quy 100%, làm được rồi thì bạn đã làm được hiếu dưỡng cha mẹ và phụng sự sư trưởng.

Sau đó lại xem tiếp phía sau, "tâm từ không giết, tu thập thiện nghiệp", chân thật thực hành tâm từ không giết, không kết oán thù với hết thảy chúng sanh, thiện nhân thiện quả, ác nhân ác báo, thực hành trong Cảm Ứng Thiên; câu thứ ba là tu thập thiện nghiệp, kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo. Như vậy thì bạn mới có nền tảng tiến vào cửa Phật, bạn có điều kiện này thì có thể làm đệ tử của Phật. Sau đó mới có thể "thọ trì tam quy, đầy đủ các giới, không phạm oai nghi", đây là đệ tử Phật. Câu nói này là đệ tử Phật tại gia hay đệ tử Phật xuất gia đều bao hàm trong ấy, thọ trì tam quy là đệ tử Phật tại gia, đầy đủ các giới là bao gồm đệ tử Phật xuất gia. Cho nên nền tảng của nó là ba cái rễ, hiện tại chúng tôi đã giảng rất rõ ràng, Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp. Không có ba cái rễ này, bạn thọ trì tam quy là giả, chúng tôi cấp giấy chứng nhận quy y cho bạn, bạn rất vui vẻ, Phật Bồ-tát không thừa nhận giấy chứng nhận quy y của bạn, thần hộ pháp không thừa nhận. Nếu bạn thực sự làm được, bạn quy y tam bảo, y giáo phụng hành, chưa từng thọ tam quy, cũng chưa từng thọ ngũ giới, Bồ-tát giới, Phật Bồ-tát thừa nhận, thần hộ pháp thừa nhận.

Cho nên bạn phải biết được, cửa Phật coi trọng thực chất, không coi trọng hình thức. Lời này là đại sư Chương Gia nói với tôi lúc tôi học Phật năm mươi, sáu mươi năm trước. Thầy dạy tôi phải thật làm, ví dụ nói ngũ giới, bạn làm được một điều, bạn phải thực sự đắc một điều giới. Thực sự không sát sinh, nhất định không được có ý nghĩ tổn hại hết thảy chúng sanh, giới không sát sanh này thanh tịnh rồi, bạn thực sự đắc giới rồi. Không trộm cắp, đối với tất cả tài vật mà chúng sanh sở hữu, tuyệt đối không hề có chút ý niệm chiếm hữu nào thì đắc giới không trộm cắp này rồi. Không nhất định về mặt hình thức. Thọ giới rồi, nhìn thấy đồ của người khác,

trong lòng vẫn nghĩ muốn chiếm chút lợi ích thì bạn vẫn có tâm trộm cắp. Khởi tâm động niệm của bạn, bạn muốn chiếm làm của riêng, bạn vẫn có hành động thì không những phạm trộm cắp, còn phạm giới trộm cắp, trong giới kinh đều có quả báo. Bạn có thể tin tưởng, bạn có thể tiếp nhận không? Sau khi bạn nhìn thấy thì bạn mới biết được tầm quan trọng của chuyện này, sau đó mới biết được công đức trì giới thù thắng không gì sánh bằng, tại sao lại không đi học chứ?

Phật pháp coi trọng thực chất, lần thứ hai tôi nghe được câu này, là lần đầu tiên gặp mặt tổng thống Nathan của Singapore, lúc đó ông còn chưa phải là tổng thống, ông đang tranh cử. Trong lúc tranh cử, có một lần chúng tôi cùng nhau ăn cơm, tôi và ông ngồi cùng bàn, ông nhìn tôi, chúng tôi rất có duyên, gặp mặt đều rất hoan hỷ. Ông nói với tôi, ông theo Ấn Độ giáo, ông là người Ấn Độ, ông nói đời này tôi tôn kính Phật giáo nhất, Phật giáo coi trọng thực chất, không coi trọng hình thức. Tôi nghe xong câu này đều nổi da gà, bởi vì sau khi nghe đại sư Chương Gia nói, chưa từng có người nào nói qua với tôi lời này. Không ngờ ông có thể nói, tôi cảm thấy ông là người trong nghề, không phải là người ngoài nghề, rất hiếm có! Cho nên tu hành bạn phải coi trọng thực chất, không quan tâm đến hình thức.

Hết thảy chúng sanh vốn dĩ thành Phật, bạn cũng là Phật! Bạn đừng thoái tâm, đừng chán nản, bạn phải tin tưởng lời này của đức Phật, chỉ cần buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước là được. Vọng tưởng rất khó buông xuống, bắt đầu từ chấp trước, không được chấp trước bất kỳ điều gì. Người không chấp trước thì có thể tôn trọng ý kiến của người khác, ý kiến của người khác sai lầm, chúng ta cũng không cần phản bác. Nếu không phải là lỗi lầm lớn, lỗi lầm nho nhỏ thì không sao, lỗi lầm lớn thì phải từ bi, uyển chuyển giải thích cho họ. Khi giải thích cho họ thì phải tôn kính họ, cung kính họ thì họ sẽ tiếp nhận; nếu dùng thái độ phê bình, họ ưa sĩ diện, rõ ràng biết là sai nhưng họ không thể tiếp nhận, chuyện này thường xuyên có, chúng ta nhất định phải biết. Bản thân nhất định phải chịu thiệt một chút, tôn trọng người khác nhiều hơn một chút thì vấn đề sẽ hóa giải. Cho nên bạn phải hiểu được, giải quyết vấn đề thực sự là ở bản thân, không ở đối phương. Chỉ cần bản thân làm được rất khiêm hạ, rất cung kính, rất cẩn thận, rất thận trọng thì bạn sẽ nhận được sự tôn trọng của người khác, chỉ cần họ tôn trọng bạn thì họ sẽ nghe lời bạn.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, người không phải đàn ông như con, làm thế nào để tiêu trừ hết túc nghiệp trong đời này chuyển thân thành nam giới, xuất gia làm tăng?

Đáp: Chuyện này không cần chấp trước như vậy, có thể xuất gia là duyên phận, cho dù hiện tại bạn thực sự xuất gia làm tăng, tôi vừa mới nói xong, bạn thực sự có thể làm được Đệ Tử Quy, Thập Thiện Nghiệp Đạo, Sa-di Luật Nghi không? Nếu không làm được thì học Phật tại gia tốt hơn. Tại sao vậy? Bạn không làm được thì bạn sẽ phá hoại hình tượng Phật pháp. Bạn xuất gia làm tăng để làm gì? Để phá hoại Phật giáo, không phải là thành tựu Phật giáo. Cho nên nhất định phải biết, tại gia học Phật tốt rồi mới xuất gia. Bản thân tu hành thực sự có thành tựu, có năng lực hoằng pháp lợi sanh, có năng lực hộ trì chánh pháp rồi bạn mới xuất gia, vậy thì có công đức lớn. Vẫn là phải chính mình tu tốt, đừng coi trọng những vấn đề hình thức này.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, đức Phật từng nói có kinh Phật Thuyết Chuyển Nữ Thân, nên đọc tụng thọ trì, ấn chứng Phật pháp như thế nào?

Đáp: Chuyện này bạn cũng không cần coi trọng. Niệm A-di-đà Phật cầu sanh Tịnh độ, sanh tới thế giới Cực Lạc thì bạn liền thành Phật, phải biết điều này. Vãng sanh hạ hạ phẩm cõi Phàm thánh đồng cư ở thế giới Tây Phương đều là tức thân thành Phật. Không phải là thành Phật phổ thông, mà là thành tựu Phật quả thù thắng không gì sánh bằng, phải biết điều này. Hà tất so đo những hình thức này? Hy vọng bạn thực sự giác ngộ được từ chỗ này.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, xin hỏi tham gia Phật thất tinh tấn, nên dùng câu Phật hiệu như thế nào để thực sự hàng phục được phiền não, không bị ảnh hưởng bởi hoàn cảnh xung quanh?

Đáp: Những chuyện này lúc bạn tham gia Phật thất, thầy chủ thất sẽ dạy bạn. Nhưng đạo tràng Phật thất tinh tấn chân chánh rất ít, hiện tại chúng tôi biết được trong nước có chùa Bách Quốc Hưng Long ở Trường Xuân, bên đó có Phật thất tinh tấn quanh năm. Tôi nghe nói hình như có ba niệm Phật đường, có một cái là niệm Phật đường Phật thất tinh tấn, bạn tới bên đó, hòa thượng ở đó sẽ dạy bạn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, lão pháp sư nói người vừa xuất gia cần phải tu phước, chưa có tư cách tiến vào niệm Phật đường hoặc giảng đường nghe kinh. Nhưng nếu không nghe kinh, niệm Phật thời gian dài, công việc lại rất nhiều thì đối với người vừa xuất gia mà nói thì rất khó an định tâm được, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Đây là chế độ thời xưa, thời xưa người sống trong tòng lâm tự viện, ít thì có hai ba trăm người, nhiều thì có hai ba ngàn người, đạo tràng lớn! Đạo tràng

lớn như vậy đều là xây dựng trên núi, rất hiếm người đến đó. Nhiều người như vậy sinh sống cùng nhau, lượng công việc rất lớn, không có người làm nghĩa công, công việc đều là người xuất gia làm, ai làm? Người mới tới làm. Ban đầu là người sáng lập tự mình làm, sau khi đạo tràng thành lập, có người mới xuất gia thì người mới xuất gia làm, bồi phước! Nếu không thì ai làm việc? Cũng không thể ra ngoài thuê nghĩa công, không có đạo lý này. Thời hạn là 5 năm, gọi là 5 năm học giới, không phải là học giới luật, 5 năm học đời sống của người xuất gia. Năm năm phục vụ cho thường trụ, tức là nói bạn muốn tiến vào nơi này, tương lai xuống tóc xuất gia ở nơi này, trước tiên bạn phải làm nghĩa công 5 năm ở nơi này, phục vụ cho thường trụ, đây gọi là tu phước. Sau 5 năm bạn xuất gia là hưởng phước, có người khác chăm sóc bạn, người mới lại tới, đây là rất có đạo lý. Quy tắc này hay! Không phải vừa tiến vào đã có rất nhiều người hầu hạ bạn, làm gì có phước báo lớn như vậy chứ? Thích-ca Mâu-ni Phật cũng không có, phải hiểu điều này. Thời gian 5 năm, đôi bên đều nhận thức rồi, bạn hiểu được thường trụ, thường trụ cũng hiểu bạn, mọi người có thể chung sống, có thể cộng tu, như vậy mới có thể xuất gia. Nếu không thì một khi xuống tóc, qua mấy ngày ý kiến không hợp, hằng ngày gây chuyện thị phi ở đó thì không phải bạn đã phá hoại tăng đoàn hòa hợp sao?

Chế độ này của nhà Phật hay, 5 năm tương đương nói làm nghĩa công để quan sát, thường trụ quan sát bạn, bạn cũng quan sát thường trụ. Bạn đối với đạo tràng này, đối với phương trượng, chấp sự của đạo tràng, đối với đại chúng đồng tu trong đạo tràng, bạn có thích không? Nếu không thích thì có thể tới chỗ khác, tùy bạn chọn lựa. Phật pháp là nói duyên phận, không có duyên ở cùng nhau rất dễ xảy ra xung đột; người có duyên ở cùng nhau thì hoan hỷ, ở cùng nhau cộng tu chăm sóc lẫn nhau, thành tựu đạo tràng, đây gọi là đạo tràng. Chúng ta trong thời đại hiện nay, mặc dù tôi xuất gia không ở trong đạo tràng làm nghĩa công 5 năm, nhưng sau khi xuất gia vẫn đảm nhận công việc ở trong đạo tràng. Đạo tràng sắp xếp cho tôi làm công việc gì? Quét rác. Tôi xuất gia ở chùa Lâm Tế - Đài Bắc, phía trước chùa Lâm Tế có một mảnh đất trống rất lớn, đều trồng cây lớn. Nơi đó chia cho ba người, đều là ba người vừa xuất gia, mỗi sáng sớm tới mảnh đất đó quét, đại khái phải quét một tiếng đồng hồ mới xong. Mỗi người đều được phân chia công việc để làm, không phải là có nghĩa công, không phải là thuê người, tất cả mọi công việc, ngay cả nấu nướng trong bếp đều phải tự mình làm. Chế độ thời xưa này hay, phân chia công việc thông thường đều là làm một năm, sau một năm có thể đổi công việc, lại sắp xếp

công việc khác cho bạn làm. Thông thường là 5 năm, sau 5 năm bạn mới có thể thọ giới, sau khi xuống tóc không thọ giới, mà là làm nghĩa công.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi trong Phật thất tinh tấn sẽ gặp phải cảnh giới gì? Câu hỏi thứ tám, xin hỏi trong Phật thất tinh tấn nên điều chỉnh cơ thể như thế nào?

Đáp: Những vấn đề này tôi đều không trả lời bạn nữa, hy vọng bạn tới niệm Phật đường tinh tấn, thường trụ ở niệm Phật đường đều sẽ nói cho bạn biết, nên chú ý những chỗ nào, bạn đi tham gia Phật thất tinh tấn. Phật thất tinh tấn tương đối vất vả, trong lòng bạn phải có sự chuẩn bị, bởi vì thế nào? Ví dụ bảy ngày, gần như là bảy ngày bảy đêm không ngủ, không nói chuyện, đều là chỉ ngữ. Phật thất tinh tấn nhất định là chỉ ngữ, không nói chuyện, không tiếp xúc bên ngoài, nhất tâm niệm Phật. Quy tắc, chi tiết, niệm Phật thường đều có quy định, trước khi tiến vào sẽ dạy cho bạn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, Huyền Thiên Thượng Đế là thần minh của nhà Đạo; Bồ-tát Bắc Thần là vị Bồ-tát trong Phật giáo Mật tông đề cập đến, ở Nhật Bản có thể nói là nhà nhà đều biết. Xin hỏi hai vị thánh nhân này có khả năng là cùng một vị Bồ-tát thị hiện hay không?

Đáp: Vấn đề này, về lý mà nói thì thông được, về sự mà nói thì không ai chứng minh cho chúng ta. Tới lúc nào thì bạn hoàn toàn hiểu được? Đại khái là tới A-la-hán thì có thể hiểu được, hy vọng bạn hết lòng tu hành. Làm thế nào để tu thành A-la-hán? Buông xuống hết thảy chấp trước đối với hết thảy người, hết thảy việc, hết thảy vật, pháp thế gian và xuất thế gian thì liền chứng quả A-la-hán. Chấp trước mà trong kinh Hoa Nghiêm nói đến chính là kiến tư phiền não mà trong kinh giáo Đại thừa thường nhắc đến, buông xuống hết kiến tư phiền não rồi thì nghiệp nhân lục đạo không còn nữa. Nhân lục đạo không còn thì đương nhiên quả lục đạo không còn, vậy thì đó là câu mà đại sư Vĩnh Minh nói "giác rồi rỗng lặng không đại thiên", quả lục đạo không còn nữa. Bạn thoát khỏi lục đạo luân hồi, tới pháp giới Thanh văn ở trong pháp giới tứ thánh, thì những chuyện này bạn đều hiểu rõ, đều thấu triệt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, thân thể của đệ tử vô cùng yếu ớt, trên người có chúng sanh tiên gia, hơn nữa còn yêu cầu ra mặt làm việc, đệ tử đều không đồng ý. Sáu năm nay đệ tử đi khám chữa đông tây y khắp nơi nhưng không có hiệu quả, hơn nữa càng ngày càng nặng, con vẫn luôn phát nguyện tụng kinh, niệm Phật siêu độ chúng sanh

nhưng hiệu quả cũng không tốt. Xin hỏi nên làm thế nào để siêu độ họ, giúp con thoát khỏi đau khổ?

Đáp: Tôi không biết tên họ của bạn, và địa chỉ nơi bạn sinh sống, tình hình sinh hoạt hiện tại, bởi vì bạn là đồng tu trên mạng đặt câu hỏi. Nếu bạn ở trong nước, tôi hy vọng bạn phát nguyện tới chùa Bách Quốc Hưng Long tham gia mười Phật thất, đừng tham gia Phật thất tinh tấn, Phật thất bình thường là được. Tới tham gia mười Phật thất thì vấn đề này của bạn có lẽ sẽ hóa giải, có thể giải quyết được.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, xin hỏi chế độ đốt liều không phải do đức Phật truyền lại, có thể thỉnh pháp sư phế bỏ chế độ này không?

Đáp: Chế độ này là tổ sư thiết lập, nếu tôi phế bỏ thì sẽ phạm phải cấm kỵ lớn nhất của cửa Phật chúng ta, tôi sẽ trở thành tội đồ của mọi người. Cho nên chuyện này không phải là chuyện của một người, chuyện này phải thỉnh cầu giáo hội Phật giáo, ở Trung Quốc là Hiệp hội Phật giáo Quốc Gia, bạn nêu ra, họ sẽ mời một số vị cao tăng đại đức trong nước cùng nhau mở hội nghị để quyết định có nên phế bỏ hay không, là chuyện như vậy. Tổ sư Trung Quốc tại sao lại muốn làm như vậy? Điều này không phải là Phật đặt ra, tổ sư Trung Quốc làm như vậy có dụng ý rất sâu xa, dụng ý vô cùng hay. Trong kinh giáo đức Phật giảng rất nhiều lần, Bồ-tát xả thân vì hết thảy chúng sanh, như đốt hương, đốt ngón tay, đốt cánh tay để cúng dường Phật Bồ-tát, để bố thí cho hết thảy chúng sanh, chuyện này trong kinh đức Phật nói đến rất nhiều. Chúng ta chỉ có mười ngón tay, chỉ có hai cánh tay, giúp đỡ chúng sanh phải dựa vào cánh tay này, nếu đốt đi hai cánh tay này thì bạn làm sao có thể giúp đỡ chúng sanh? Bồ-tát Quán Thế Âm giúp đỡ chúng sanh còn chê hai cánh tay không đủ, thị hiện thế nào? Hiện ngàn tay ngàn mắt. Chúng ta chỉ có chút này còn muốn đốt đi sao? Bạn phải hiểu được, dụng ý mà Phật nói không phải là bảo bạn thực sự đốt đi, mà ý nghĩa của nó chính là câu "xả mình vì người" mà hiện nay nói tới, là ý nghĩa này.

Các vị tổ sư đại đức Trung Quốc chúng ta thể hội rất sâu, cho nên cư sĩ tại gia đốt liều trên cánh tay, xuất gia đốt liều trên đỉnh đầu. Dụng ý của đốt liều là gì? Để bạn hằng ngày sờ đầu liền sờ thấy vết sẹo, tôi đã phát nguyện xả mình vì người. Dùng phương pháp này để luôn nhắc nhở bản thân, đoạn trừ ý niệm tự tư tự lợi, dụng ý là ở chỗ này. Nhìn thấy vết sẹo, sờ thấy vết sẹo, tôi đã từng phát nguyện thiêu đốt chính mình, soi sáng người khác; nếu tôi có tự tư tự lợi, nếu có chiếm lợi của người khác, nếu có tâm tổn hại người khác thì hoàn toàn trái với những gì tôi đã phát nguyện, là

ý nghĩa này. Dụng ý này rất hay! Lúc đốt liều có đau không? Không đau, bạn đốt thử là biết. Nhưng đối với bản thân, nhắc nhở bản thân là chuyện cả đời. Không ai nhắc nhở bạn, dùng phương pháp này luôn nhắc nhở bạn, ý nghĩa giáo dục này rất sâu! Bạn luôn có thể cảnh giác được, không đốt cũng được, đây là hình thức, thầy tôi nói với chúng tôi, Phật pháp coi trọng thực chất, không coi trọng hình thức. Bạn đốt liều trên đầu nhiều hơn chăng nữa, đốt đầy cả đầu nhưng vẫn tự tư tự lợi, vẫn không giữ giới luật, vậy thì có tác dụng gì? Không có tác dụng! Bạn thực sự hiểu được, chúng tôi thọ giới ở Đài Loan, thầy truyền giới nói với chúng tôi, đốt ba nén hương là đủ rồi, là được rồi, để bạn luôn nhắc nhở bản thân mình là được. Trước đây đốt 12 nén hương, các vị pháp sư Đài Loan hiểu được đạo lý này, ba nén hương là được rồi. Đây là chúng ta hiểu được dụng ý trong cách làm như vậy của tổ sư.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Trung Quốc, tổng cộng có 19 câu hỏi.

Câu hỏi đầu tiên, lúc ăn thịt, trong lòng thầm niệm tam quy y, chú Vãng Sanh Tịnh Thực, như vậy có tác dụng siêu độ đối với động vật không?

Đáp: Bạn tu hành thực sự có công phu thì được, có tác dụng siêu độ. Nếu bạn không siêu độ nổi chính mình thì làm sao siêu độ người khác được? Phải hiểu đạo lý này. Cho nên thời xưa, siêu độ trong cửa Phật xuất hiện rất muộn, Phật giáo truyền tới Trung Quốc là giáo dục, tự viện đích thực là trường học. Khi đó có hai công việc, một là phiên dịch kinh điển, tức là viện dịch kinh, hai là bồi dưỡng nhân tài hoằng pháp, chỉ dạy đại chúng y giáo tu hành, cho nên đó là giáo dục thuần túy. Còn về chuyện siêu độ thì xuất hiện rất muộn, vào thời xưa chuyện siêu độ thực sự đều là cao tăng đại đức có tu có chứng, các vị ấy thì được! Người bình thường không có năng lực này, không phải là đọc theo nghi quỹ là được, là chúng sanh sẽ được độ, phải hiểu đạo lý này. Trong bút ký, tiểu thuyết của người xưa ghi chép lại rất nhiều. Phàm phu tăng, chúng ta tu hành chưa chứng quả, nhưng trì giới rất nghiêm, quỷ thần cũng tôn trọng bạn. Bạn như pháp dựa theo nghi quỹ làm Phật sự siêu độ, mặc dù hiệu quả không lớn bằng những vị tu hành chứng quả, nhưng cũng có chút lợi ích nhỏ. Đây chính là thành ắt linh, nếu bạn không có thành ý thì không linh nghiệm.

Trong bút ký, tiểu thuyết của người xưa, tôi từng đọc một câu chuyện, tôi không nhớ là câu chuyện này đọc trong quyển sách nào, hình như là lưu truyền rất rộng rãi. Thích Kế Quang người thời Minh, ông là tướng quân, là tín đồ Phật giáo kiền thành, mỗi ngày đều tụng kinh Kim Cang. Có một lần, một binh lính thuộc hạ của ông qua đời, báo mộng cho ông, nhờ ông tụng kinh Kim Cang hồi hướng cho

người đó. Đương nhiên ông cũng rất hoan hỷ, ngày thứ hai tỉnh lại ông biết được anh lính này qua đời chưa bao lâu nên tụng kinh Kim Cang cho người đó. Đại khái tụng được một nửa thì người hầu bưng trà tới cho ông, tức là nhìn thấy bưng trà tới cho ông, ông vẫy tay, vẫy vẫy tay, cũng không nói chuyện, vẫn tụng kinh của ông, vẫy vẫy tay. Tối hôm đó quỷ lại đến báo mộng, người đó nói tướng quân, thuộc hạ rất cảm ơn ngài, kinh Kim Cang mà ngài tụng thuộc hạ chỉ nhận được một nửa. Ông hỏi tại sao vậy? Bởi vì lúc đang tụng thì có "không cần", vì vậy mà khúc sau không còn nữa, khúc sau không nhận được. Ông vẫy tay ý bảo là không cần, không nói ra miệng nhưng trong ý niệm có, vậy thì hiệu quả phía sau không còn nữa. Từ đó biết được, cái gọi là thành ắt linh, thành là thế nào? Không khởi một vọng niệm. Một bộ kinh sau khi bạn tụng xong, một vọng niệm cũng không có thì họ sẽ được thọ dụng.

Cho nên, hiện nay trong nhà chúng ta có người già qua đời, thỉnh pháp sư tới tụng kinh, tới bái sám, tới làm Phật sự, có hiệu quả hay không? Rất khó nói. Phải làm thế nào mới có hiệu quả? Người nhà làm cùng pháp sư, chúng ta không biết làm, để pháp sư dẫn dắt cùng làm. Bản thân có tâm chân thành, pháp sư dẫn dắt, chúng ta đọc theo họ, chúng ta làm buổi Phật sự này không có một tạp niệm thì sẽ có hiệu quả. Cho nên bạn thỉnh vài vị pháp sư, chỉ cần trong đó thực sự có một vị không có một tạp niệm nào thì sẽ có hiệu quả. Người thân của mình thì tương đối dễ dàng làm được, hy vọng họ thực sự đạt được lợi ích này, một buổi Phật sự khoảng một tiếng rưỡi đến hai tiếng, nhất định phải chuyên tâm, không khởi một ý niệm nào. Điều này rất có đạo lý.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, lúc đệ tử chữa bệnh cho người khác đều sẽ niệm tam quy y, Thất Phật Diệt Tội Chân Ngôn, chú Vãng Sanh Tịnh Độ, chú Giải Oan, phát hiện có một số bệnh nhân rất có thọ dụng, nhưng có một số người lại xảy ra tình trạng chóng mặt, xin hỏi là do nguyên nhân gì?

Đáp: Bác sĩ chữa trị cho người bệnh có tâm nguyện này rất tốt, tức là trước khi chữa bệnh cầu Phật gia trì, điều này nhất định có tác dụng đối với hiệu quả chữa trị. Bạn nói có người rất được thọ dụng, chúng ta có thể biết được, nhưng có một số người lại xảy ra tình trạng chóng mặt, nghiệp chướng nặng, loại bệnh đó có khả năng chính là có oan gia trái chủ. Cho nên khi bạn niệm những kinh chú, chú Giải Oan Kết này thì nhất định phải nói rõ ràng, nói sáng tỏ, hy vọng oan gia trái chủ của họ có thể hóa giải oan kết, đôi bên đều có lợi ích; oan kết không hóa giải, đời đời kiếp

kiếp oan oan tướng báo, đôi bên đều đau khổ. Tôi nghĩ thông thường oan gia trái chủ đều rất vui vẻ tiếp nhận, họ sẽ rời đi, rời đi thì không sao nữa.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, thế giới Tây Phương Cực Lạc là pháp giới nhất chân, tại sao còn có vô số tướng?

Đáp: Câu hỏi này hỏi rất hay, trong kinh giáo Đại thừa có giải thích chi tiết, hiện tại bạn sanh ra nghi hoặc là do bạn chưa buông xuống phân biệt chấp trước. Chúng ta chưa nói tới phân biệt, chỉ cần bạn buông xuống chấp trước thì ý niệm nghi hoặc này của bạn sẽ không còn nữa. Còn như tại sao còn có hiện tướng này? Bạn không cần nghĩ tới thế giới Cực Lạc, nghĩ thế giới này của chúng ta, thế giới này của chúng ta có tướng hay không? Bạn nói có tướng, Phật nói không có tướng. Phật nói "phàm những gì có tướng đều là hư vọng", kinh Bát-nhã nói "hết thảy pháp, không sở hữu, sau cùng không, chẳng thể được". Hết thảy pháp bao gồm thế giới hiện thực của chúng ta, trong này có đạo lý rất sâu. Bản thân chúng ta chưa khế nhập cảnh giới này, chấp trước tướng hư ảo này cho rằng đó là chân thật, trên thực tế tướng hư ảo này đích thực là hư huyễn. Hơn nữa thế nào? Hơn nữa là sanh diệt trong sát-na, tuyệt đối chẳng thể được. Phàm phu không biết, ở chỗ này khởi vọng tưởng phân biệt chấp trước, tạo tác vô lượng vô biên tội nghiệp, cảm thọ quả báo của những khổ lạc này, không biết được quả báo khổ lạc này cũng giống như nằm mộng. Cho nên kinh Kim Cang nói rất hay, "hết thảy pháp hữu vi như mộng huyễn bọt bóng", bạn nghĩ thử xem, trong mộng có tướng hay không? Từ chỗ này mà suy xét có thể có đôi chút thể hội. Đại sư Vĩnh Gia nói "trong mộng rõ ràng có sáu đường; giác rồi rỗng lặng không đại thiên", niệm nhiều một chút, nghĩ nhiều một chút thì đáp án tự nhiên sẽ xuất hiện.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, đệ tử quyên tiền in kinh, sau đó mới phát hiện toàn bộ kinh in đều là sở hữu bản quyền. Hiện tại nên làm như thế nào?

Đáp: Kệ thôi! Sau này lại in kinh thì chúng ta nhớ chú ý vấn đề này, đã in rồi thì thôi. Chỉ cần không phải là bán lấy tiền thì đại khái người ta cũng sẽ không truy cứu; nếu bạn mang đi buôn bán thì người sở hữu bản quyền sẽ truy cứu. Hoặc là bạn in rồi, bạn nhìn xem là bản quyền của ai thì bạn viết một bức thư cho người đó, hiện tại tôi không biết, bạn đã in bao nhiêu sách, bây giờ nên xử lý như thế nào thì để họ quyết định. Hoặc là toàn bộ tặng lại cho họ, để họ bán lại, xử lý như thế nào thì bạn hỏi họ, bởi vì họ có quyền, chúng ta không có quyền can thiệp.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đọc kinh Địa Tạng liệu có thể chỉ đọc quyển hạ, bởi vì sau khi đọc xong quyển thượng, quyển trung thì không dám đọc lại nữa.

Đáp: Không tốt, vậy thì bạn hãy đổi qua kinh khác, đừng tụng kinh Địa Tạng nữa, nếu tụng kinh Địa Tạng thì nhất định phải tụng cả bộ. Nếu tụng mà cảm thấy sợ hãi thì bạn đừng tụng nữa, đợi đến khi nào không sợ nữa thì hãy tụng, trước tiên bạn tụng những kinh điển khác.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, lúc đệ tử còn nhỏ từng đập chết một số loài rắn, gần đây sau khi thọ *bát quan trai giới*, nằm mộng thấy có rắn tới cắn con, nhưng miệng rắn không mở ra được, chỉ dùng tay đập con mấy cái. Xin hỏi giấc mộng này có ý nghĩa gì?

Đáp: Đây là con rắn tới cầu bạn siêu độ, bạn có thể tụng kinh, hoặc là niệm Phật, hồi hướng công đức cho chúng. Tốt nhất là làm bài vị nhỏ để thờ cúng chúng, cúng bài vị cho rắn, bạn tụng một bộ kinh Địa Tạng cho chúng, hoặc tụng bảy bộ kinh Địa Tạng, niệm 1.000 câu Phật hiệu hoặc niệm 10.000 câu Phật hiệu hồi hướng cho chúng, sau đó đốt bài vị đi thì chúng sẽ không tới tìm bạn nữa.

Hỏi: Câu hỏi thứ bảy, trong "thật tướng các pháp", có những điều nào mà mọi người thường cho là điên đảo mê hoặc, lại có những điều nào mà chúng sanh hiện tại nhất định phải biết?

Đáp: Vấn đề này bạn tụng kinh Kim Cang là được, trong kinh Kim Cang đơn giản dễ hiểu đều nói ra rồi. Nếu muốn tìm hiểu thêm về kinh Kim Cang thì bạn có thể đọc Kim Cang Kinh Giảng Nghĩa của cư sĩ Giang Vị Nông. Lão cư sĩ Giang gần như cả đời chuyên tu kinh Kim Cang, có thể nói là chuyên gia kinh Kim Cang thời cận đại. Ông đã dành hơn 20 năm cho kinh Kim Cang, chú giải của ông cũng là có uy tín trong những chú giải của kinh Kim Cang, vô cùng hay.

Hỏi: Câu hỏi thứ tám, người tu hành phải tu đến công phu như thế nào mới không bị ảnh hưởng bởi tâm ma hay ngoại ma?

Đáp: Vấn đề này tôi không trả lời bạn, tại sao vậy? Trả lời không có lợi ích gì. Nhưng tôi chỉ nói với bạn, học Phật thì trước tiên rễ phải bám thật sâu, rễ nếu bám không sâu thì tu thế nào cũng đều là lâu đài trên không, đều không có cách nào hóa giải ma chướng. Rễ là gì? Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp Đạo, nếu là người xuất gia thì thêm Sa-di Luật Nghi, đây là rễ. Bạn có cái rễ này, cho dù tu học pháp môn nào đều sẽ có thành tựu, không có cái rễ này thì đều là giả, đều là trống không, bạn không thể không biết điều này.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín, có một người chuyên môn vẽ nhân vật và trạng thái sinh hoạt của các chiều không gian và tượng Phật, đã có số lượng tranh nhất định, hẳn là có sức thuyết phục nhất định. Người hỏi có hai câu hỏi, xin hỏi liệu có thể triển lãm những tác phẩm này không? Câu hỏi thứ hai là nên dùng phương pháp gì để độ người học Phật thì tương đối có sự trợ giúp?

Đáp: Câu hỏi đầu tiên của bạn là hỏi liệu có thể triển lãm những tác phẩm này không, tôi không biết, tôi chưa từng thấy qua. Triển lãm ra, đây là có liên quan đến toàn bộ Phật giáo, những thứ có liên quan đến Phật giáo, nếu muốn triển lãm thì tốt nhất trước tiên nên liên hệ Hiệp hội Phật giáo, liên hệ Cục Tôn giáo, để cho họ xem trước, nghe thử ý kiến của họ. Hoặc là để họ đứng ra tổ chức buổi triển lãm này, hoặc là để họ hỗ trợ tổ chức buổi triển lãm này, như vậy đều rất tốt. Câu hỏi thứ hai, bạn hỏi dùng phương pháp gì để độ người học Phật thì tương đối có sự trợ giúp? Vậy thì bản thân bạn trước tiên phải học tốt, bản thân mình chưa học tốt thì không cách nào giúp đỡ người khác, giúp đỡ người khác thường phản tác dụng. Điều này trong kinh đức Phật nói qua rất nhiều lần, "bản thân chưa độ mà độ được người khác, chẳng có chuyện này", ý nghĩa của câu này là bản thân bạn còn chưa được độ mà bạn muốn độ người khác, không có đạo lý này, cho nên nhất định phải làm tốt bản thân. Hiện tại ngay cả người thế gian cũng coi trọng "học làm thầy người, hành vi làm mô phạm cho đời", những điều mình học, mình làm đều là tấm gương tốt nhất, là mô phạm tốt nhất cho người thế gian thì bạn có thể độ người khác. Tất cả những tập khí, phiền não của người thế gian ta đều không còn nữa, như vậy mới được. Cũng tức là những điều mà bình thường chúng tôi hay nói, bốn câu mười sáu chữ, còn tự tư tự lợi không? Còn danh văn lợi dưỡng không? Còn ngũ dục lục trần không? Còn tham sân si mạn không? Nếu những thứ này đều không còn nữa thì chúng ta đã làm được mức độ tự độ thấp nhất, còn tới làm sự nghiệp độ hóa chúng sanh thì rất miễn cưỡng, có thể bắt đầu làm số lượng ít, dần dần nâng cao bản thân. Đức hạnh của bạn càng cao thì trí tuệ càng lớn, giải và ngộ càng sâu, vậy thì phạm vi độ chúng sanh càng rộng, thời gian độ chúng sanh càng dài, đây là lẽ tất nhiên. Cho nên hết thảy đều phải bắt đầu làm từ chính mình.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười, đệ tử và một số bạn đạo quyên tiền xây chùa, hiện tại đã xây được tầng một, tầng hai vẫn còn thiếu kinh phí. Gần đây nghe được rất nhiều hủy báng không hay về pháp sư trụ trì, không biết phát tâm tiếp thì liệu có bởi vì sự tu trì tốt xấu của pháp sư mà gánh nhân quả hay không?

Đáp: Chuyện này, nếu bạn đã có chút giác ngộ này thì bạn phải thận trọng quan sát, đích thực có nhân quả. Xây chùa không phải là chuyện xấu, trước đây thầy Lý thường nói với chúng tôi, "có chùa không đạo, không thể hưng giáo". Cả đời thầy Lý, xây liên xã Phật giáo, cũng được coi là chùa chiền, ở Đài Trung của Đài Loan; xây một thư viện, thư viện Phật giáo, thư viện Từ Quang; thầy còn xây viện dưỡng lão, xây bệnh viện Bồ-đề, xây hai trại trẻ mồ côi, đây là sự nghiệp thầy đã làm trong 38 năm ở Đài Loan. Toàn bộ đều do cư sĩ tại gia quản lý, những người quản lý cũng đều là học trò của thầy, tiếp nhận sự chỉ dạy của thầy, thầy hết sức coi trọng thực chất, cho nên điều này quan trọng. Hiện tại không sợ không có chùa, xây đạo tràng dễ dàng, không hề khó khăn chút nào, tìm một vị trụ trì chùa thì khó! Một người đã khó, tìm hai ba người càng khó hơn. Không có mấy người thực sự tu hành, đạo tràng này không cách nào phát dương quang đại Phật pháp được.

Nơi nho nhỏ này của chúng tôi, các bạn đều từng tới qua, chúng tôi không hy vọng mở rộng, chúng tôi hy vọng tuân theo lời dạy của lão pháp sư Ấn Quang. Tôi nương tựa ngài làm thầy, tôi là học trò của ngài thì nhất định phải nghe theo lời dạy bảo của lão nhân gia ngài. Ngài dạy chúng ta như thế nào? Dạy chúng ta trong thời đại này, đạo tràng phải nhỏ, người sống trong đó không được vượt quá 20 người, tôi phải tuân thủ. Hai mươi người trong đó, tôi hy vọng có mười người có thể giảng kinh thuyết pháp, chúng ta phải học Thích-ca Mâu-ni Phật, hy vọng đưa hình tượng Phật giáo quay về giáo dục! Cả đời Thích-ca Mâu-ni Phật dạy học, sức khỏe của ngài tốt, một ngày giảng 8 tiếng đồng hồ, giảng 49 năm đều không mệt. Hiện tại chúng ta không có tinh thần như vậy, cũng không có trí tuệ như vậy, cũng không có thể lực như vậy, nếu có mười người đều có thể giảng thì được rồi, mười người của chúng tôi tương đương với một mình Thích-ca Mâu-ni Phật, đạo tràng của chúng tôi cũng có thể giảng 8 tiếng đồng hồ. Người nghe ít hay nhiều đều không hạn chế, hiện tại chúng tôi dùng mạng internet, dùng truyền hình vệ tinh dạy học từ xa. Hai mươi người cộng tu cùng nhau, như pháp! Đạo tràng nhỏ, chi phí ít, rất dễ duy trì, ở nơi này lý đắc tâm an, tâm an thì đạo mới hưng thịnh, mới có thể tu đạo; nếu như nói hoàn cảnh khiến thân tâm của chúng ta không an định, vậy thì không cách nào tu đạo được, đây là điều kiện tiên quyết. Trong xã hội hiện nay, phương pháp tốt nhất chính là dạy học từ xa, đạo tràng nhỏ cách mấy cũng không sao, không cần người nghe trực tiếp, dùng dạy học từ xa.

Hỏi: Câu hỏi thứ 11, đệ tử là chúng xuất gia, nghe kinh Hoa Nghiêm rất hoan hỷ, nếu muốn phát tâm học tập thì nên nghe từ đầu hay là chuyên nghe những bài giảng hiện tại?

Đáp: Cho dù là học kinh giáo gì, học pháp môn nào, trước tiên đều phải cắm rễ. Bạn thực sự muốn học, tôi hy vọng bạn dùng thời gian hai năm, có thể nghe kinh, nghe xong không cần để ý đến nó. Rất nghiêm túc, chúng xuất gia thì cắm vững bốn cái rễ, giống như bốn chân bàn vững chãi của một cái bàn vậy, bạn vĩnh viễn không bao giờ thất bại. Sau đó cho dù học tập tông phái nào, học tập bộ kinh nào, bạn đều sẽ có thành tựu vô cùng thù thắng, đây là ý kiến mà tôi cung cấp cho bạn, trước tiên phải cắm vững rễ. Nếu chưa có bốn cái rễ này thì những gì bạn làm đều là lâu đài trên không, nhìn bề ngoài thì rất đẹp nhưng không đạt được lợi ích thực tế; nói cách khác thì bạn vẫn sống trong thế giới phiền não, đau khổ.

Hỏi: Câu hỏi thứ 12, bạn trai của đệ tử là tín đồ Kitô, hiện tại mẹ đệ tử kịch liệt phản đối chúng con ở bên nhau, nói làm như vậy sẽ ảnh hưởng mẹ con vãng sanh thế giới Cực Lạc, xin hỏi nên làm như thế nào?

Đáp: Đây là chuyện trong nhà, chuyện trong nhà rất khó phán đoán, bạn phải cố gắng trò chuyện với mẹ bạn và bạn trai của bạn, hy vọng đôi bên không trở ngại lẫn nhau. Lúc tôi còn trẻ, lúc còn đi học, tôi có một người bạn rất thân họ Trần, người Nam Kinh, thời kỳ kháng chiến chúng tôi là bạn học ở Quý Châu. Sau khi kháng chiến thắng lợi chúng tôi cũng giải ngũ, tôi cũng tới Nam Kinh, anh ấy cũng về nhà. Đến Nam Kinh, tới nhà của anh ấy mới phát hiện trong nhà của anh là ba tôn giáo. Bà nội của anh là tín đồ Phật giáo, cha của anh là tín đồ Hồi giáo, anh và mẹ của anh, anh chị em của anh theo mẹ, là tín đồ Kitô Giáo. Rất hay, một gia đình ba tôn giáo chung sống rất hòa thuận, tôn trọng lẫn nhau, bà nội ăn chay, cha anh không ăn thịt heo. Bởi vì tôi là bạn thân của anh, cho nên tôi ở trong nhà anh ấy, lúc đó tôi đang đi học ở Nam Kinh, không ở trong trường học, ở nhà anh nửa năm, một học kỳ, người nhà anh ấy đối xử với tôi rất tốt. Cho nên suy nghĩ tôn giáo có thể đoàn kết của tôi, lúc ban đầu là do ấn tượng từ gia đình anh ấy, gia đình anh ấy có ba tôn giáo, chung sống hòa thuận, đôi bên tôn trọng lẫn nhau, rất hiếm có. Bạn có thể thử xem, mẹ của bạn đồng ý, bạn trai của bạn cũng đồng ý thì không có vấn đề nữa.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười ba, con trai từ nhỏ không giống với những đứa trẻ khác, làm bất kỳ chuyện gì thì tư tưởng đều không thể tập trung. Mấy năm gần đây lại phát hiện bé rất nhát gan, không thể giao lưu hoặc qua lại bình thường với người khác,

hiện tại nên dùng phương pháp gì để giúp đỡ bé? Liệu có thể tụng kinh Địa Tạng hồi hướng cho bản thân bé hoặc oan gia trái chủ của bé không?

Đáp: Có thể làm như vậy. Gặp phải tình huống như vậy, tôi biết ở Mỹ có một vị bác sĩ tâm lý tên là Brian Weiss, người này hiện tại vẫn còn sống, ông dùng phương pháp thôi miên để chữa trị cho những người bị bệnh như vậy rất nhiều. Thôi miên mức độ sâu có thể giúp họ quay về đời quá khứ, đời quá khứ trước nữa, những hoàn cảnh mà họ tiếp xúc trong đời quá khứ đã ảnh hưởng đến đời này của họ. Kết quả họ đều rõ ràng, sáng tỏ rồi thì vấn đề lập tức được hóa giải. Bạn có cơ hội thì có thể liên hệ với bác sĩ Brian Weiss, bác sĩ tâm lý, bên này tiến sĩ Chung Mậu Sâm của chúng tôi có liên hệ. Bạn có thể hỏi cậu ấy, có cơ hội thì tốt nhất là tới Mỹ, để ông thôi miên chẩn đoán một lần, tôi tin rằng rất có trợ giúp đối với con của bạn.

Hỏi: Câu hỏi 14, niệm Phật đạt thượng tam phẩm công phu thành phiến liệu có phải đã nhìn thấy hóa Phật, được Phật an ủi dẫn dắt?

Đáp: Đây là đương nhiên, đây là nói công phu thành phiến thượng phẩm, công phu thành phiến bậc thượng. Đại Thế Chí Bồ-tát nói với chúng ta trong chương Viên Thông, "nhớ Phật niệm Phật, hiện tiền tương lai, nhất định thấy Phật", hiện tiền này chính là hiện tại, tương lai là tới thế giới Cực Lạc. Hiện tại thấy Phật, từ hiện tiền hay là trong mộng nhìn thấy, hay là trong định nhìn thấy, cho đến lúc vãng sanh nhìn thấy đều là hiện tiền. Tại sao vậy? Bạn chưa tắt thở, bạn rất rõ ràng. Phật tới tiếp dẫn, bạn sẽ nói với người thân bạn bè bên cạnh bạn là "tôi nhìn thấy Phật tới tiếp dẫn tôi rồi", đây đều là thuộc về hiện tiền thấy Phật, ví dụ này rất nhiều.

Hỏi: Câu hỏi 15, "bốn màu" trong bốn màu hoa sen ở thế giới Cực Lạc đại biểu vô lượng, xin hỏi màu sắc hoa sen khác biệt là do nguyên nhân gì?

Đáp: Điều này trong kinh Vô Lượng Thọ, kinh Di-đà, kinh Quán Vô Lượng Thọ, trong chú giải của đại đức xưa đều có giải thích chi tiết. Trên thực tế màu sắc của hoa sen ở thế giới Tây Phương Cực Lạc là vô lượng vô biên, bốn màu, đích thực số bốn này là biểu pháp. Hiện tại các nhà khoa học nói với chúng ta, màu sắc có ba màu gốc, bạn xem màu đỏ, xanh dương, vàng gọi là ba màu gốc, bốn màu là thêm màu trắng, thật ra màu trắng cũng là do ba màu này hòa hợp phối thành. Cho nên bốn màu này giống với ý nghĩa của ba màu mà hiện tại chúng ta nói tới, là đại biểu vô lượng màu sắc, đẹp không thể tả. Nghiệp nhân này, đương nhiên đây là một loại hiện tướng của quả đức, nói chung nghiệp nhân chính là vô lượng công đức mà bạn tu được, hoa sen do vô lượng công đức hiện ra là vô lượng màu sắc, đây là cá nhân. Lại

có một ý nghĩa khác cũng có thể nói thông được. Công đức của đại chúng, vậy thì đương nhiên là vô lượng vô biên, cho nên màu sắc không giống nhau. Đừng nên chấp trước, một khi chấp trước thì sai rồi, ít nhất thì chấp trước chướng ngại phẩm vị của bạn. Người thực sự vãng sanh, đại khái đều buông xuống phân biệt chấp trước rồi thì mới có thể thuận lợi vãng sanh. Vào thời khắc vãng sanh, một niệm đó vẫn có phân biệt chấp trước thì e rằng đi không được, cho nên nói mang nghiệp là mang nghiệp cũ, không thể mang nghiệp mới. Phân biệt chấp trước là nghiệp hiện tiền, không mang theo được, nhất định phải biết điều này, đừng để những chuyện này ở trong lòng, để ở trong lòng thì tương lai sẽ sanh ra chướng ngại khi bạn vãng sanh.

Hỏi: Câu hỏi thứ 16, trước khi vãng sanh trong a-lại-da thức của con người liệu có hình tượng không? Người vãng sanh cõi Phàm thánh, vào sát-na vãng sanh đó, a-lại-da thức sẽ biến hóa như thế nào?

Đáp: Những vấn đề này phải buông xuống, lúc chưa buông xuống, tôi có thể khẳng định mà nói với bạn, đời này của bạn không thể vãng sanh. Nếu bạn hỏi tôi khi nào mới có thể vãng sanh? Bạn buông xuống những vấn đề này thì có thể vãng sanh. Tại sao vậy? Đây là phiền não tập khí hiện tiền, bạn hà tất phải thường nghĩ đến nó? Tới thế giới Cực Lạc không phải đều rõ ràng hết sao? Hiện tại nói với bạn, nói rõ ràng hơn nữa thì bạn vẫn có nghi vấn, có thật vậy chăng? Thực sự là như vậy sao? Nhất định phải tự mình nhìn thấy. Cho nên cố gắng niệm Phật. Có công phu như đại sư Huệ Viễn là được, bạn xem chúng ta đọc được trong truyện ký của đại sư Huệ Viễn, chuyện này chắc chắn không phải là giả. Viễn công xây niệm Phật đường ở Lô Sơn, mời chí đồng đạo hợp tới gặp mặt, rất đông người, 123 người, cùng nhau niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Vào ngày ngài vãng sanh nói với mọi người, thế giới Tây Phương Cực Lạc hiện tiền rồi. Người khác hỏi ngài là hình dáng như thế nào? Hoàn toàn giống với những điều trong kinh Vô Lượng Thọ nói, hơn nữa còn nói với mọi người, cảnh giới này trước đây ngài từng nhìn thấy qua ba lần, chưa từng nói với người khác. Lần thứ tư hiện tiền, tôi nên rời đi rồi, cáo biệt mọi người. Đây là minh chứng rất tốt cho chúng ta, tấm gương rất tốt, [chúng ta] nên học tập theo.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người tiễn vãng sanh nhất định phải đầy đủ nhân duyên gì mới có thể nhìn thấy hình tướng của Phật Bồ-tát?

Đáp: Có duyên thì tự nhiên có thể nhìn thấy, chưa có duyên thì tiễn vãng sanh không nhìn thấy. Đích thực là người tiễn vãng sanh nhiều, mười mấy người, trong đó chỉ có một hai người nhìn thấy. Thông thường mà nói người nhìn thấy đa phần là

trẻ nhỏ, đặc biệt là dưới 10 tuổi thì cơ hội nhiều nhất, tức là vọng tưởng phân biệt chấp trước của chúng ít, bạn liền hiểu được đạo lý là ở chỗ này. Nếu tâm của chúng ta rất thanh tịnh, lúc tiễn vãng sanh thanh tịnh, không có tạp niệm, không có phân biệt, không có chấp trước thì rất dễ nhìn thấy. Nếu bạn có ý niệm tôi muốn nhìn thấy thì bạn chắc chắn không nhìn thấy, tại sao vậy? Đây là tạp niệm, đây chính là phân biệt chấp trước, có phân biệt chấp trước thì đã đoạn mất duyên này của bạn. Cho nên muốn nhìn thấy ngược lại không nhìn thấy, không muốn nhìn thấy thì lại nhìn thấy, phải hiểu đạo lý này. Hình tướng mà bạn nhìn thấy đó là Phật hiện tiền trong tự tánh của bạn, "ngoài tâm không có pháp, ngoài pháp không có tâm", không thể không biết đạo lý này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, khẩn thỉnh pháp sư dùng lời nói ngắn gọn súc tích dễ hiểu nhất để giải thích cho chúng con biết thế nào là chấp trước, phân biệt, vọng tưởng?

Đáp: Vậy thì tôi phải hỏi bạn, bạn khởi tâm động niệm có suy nghĩ cho bản thân không? Vì bản thân thì đó là phân biệt chấp trước. Bạn khởi tâm động niệm có suy nghĩ cho người khác không? Suy nghĩ cho người khác cũng là khởi tâm động niệm. Mở mắt ra khởi tâm động niệm, mắt của bạn vừa mở ra, giống như tấm gương chiếu cảnh giới bên ngoài, lúc này không có khởi tâm, không có động niệm thì đây là chánh tri chánh kiến. Ta nhìn thấy bên này là núi, bên kia là cây thì đã khởi tâm động niệm; ta nhìn thấy đằng kia có người đi tới, khởi tâm động niệm; người này là người tốt, là người xấu thì bạn đã có phân biệt, có chấp trước. Không khởi tâm, không động niệm, không phân biệt, không chấp trước, tâm giống như tấm gương, cảnh giới bên ngoài rõ ràng sáng tỏ, bản thân thực sự không sanh một niệm. Rõ ràng là trí tuệ, tức là trí tuệ bát-nhã trong tự tánh. Như như bất động là tự tánh vốn định, tức là câu "nào ngờ tự tánh vốn không dao động," mà lúc Lục tổ khai ngộ đã nói. Tại sao bên ngoài có hiện tướng này? Hiện tướng là do tâm biến hiện, "nào ngờ tự tánh có thể sanh vạn pháp". Bạn tới cảnh giới này thì bạn mới biết được, chưa tới cảnh giới này thì bạn rất khó hiểu được.

Hiện tại bạn muốn hỏi tôi, tôi dùng phương pháp đơn giản nhất để dạy bạn, đối với hết thảy người, hết thảy việc, hết thảy vật, bạn đừng để ý, đừng để ở trong lòng, hết thảy mọi pháp đều là bình đẳng, bạn phải bỏ đi phiền não tập khí của mình. Thứ này tôi ưa thích, tâm này là sai lầm, bỏ đi; thứ kia tôi chán ghét, cũng bỏ đi; cái này tôi nhìn thấy thuận mắt, bỏ đi; cái kia tôi nhìn thấy không thuận mắt, cũng bỏ đi.

Vĩnh viễn duy trì tâm của bạn giống như tấm gương vậy, như vậy là đúng, đây là thực sự tu hành. Chuyện này chỉ đơn giản trong vài câu nói, nhưng chỉ có người nào giống như đại sư Huệ Năng mới có thể lãnh ngộ, thượng trung hạ căn bình thường đều không được, đều phải huân tu thời gian rất dài trong kinh giáo, dần dần mới thể hội, dần dần mới giác ngộ được, nói 'lớp cấp tốc' thì không làm được. Bạn là người thượng thượng căn, tự nhiên là lớp cấp tốc, không phải là người thượng thượng căn thì không làm được, phải hiểu đạo lý này. Dù là việc học hay việc đạo, dục tốc bất đạt, muốn nhanh chóng thành tựu là không làm được.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, tu thân niệm Phật vãng sanh thế giới Cực Lạc liệu nhất định phải có đạo tràng của đại đức cao tăng mới được không?

Đáp: Đây là thật, phải có người thầy tốt chân chánh tới chỉ dạy bạn thì bạn mới không sanh ra sai lầm, sẽ không có sai lệch, như vậy mới được.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Hồng Kông, có năm câu hỏi. Sau khi con gái của đệ tử tới Luân Đôn du học đã tìm được việc làm và định cư ở đó. Mấy năm gần đây con nghe nói tinh thần của con bé có chút bất thường, đã bị công ty cho nghỉ việc, sống một mình ở bên ngoài, không người thân thích, vô cùng đáng thương. Nhưng con bé không muốn quay về Hồng Kông, cũng không cho con tới thăm, đệ tử vô cùng lo lắng, mỗi ngày tụng kinh, niệm Phật hồi hướng. Mong lão pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Bạn có thể bảo cô ấy tới Mỹ đến chỗ bác sĩ Brian Weiss khám thử, để bác sĩ Brian Weiss thôi miên mức độ sâu một lần, bằng cách đó, nguyên nhân thực sự dẫn đến tình trạng của cô ấy sẽ được tìm ra, điều này sẽ giúp ích rất nhiều cho cô ấy.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, mẹ con rất không có lòng tin đối với vãng sanh Tịnh độ, nói bản thân tuổi tác đã lớn lại không có công đức gì hồi hướng Tịnh độ, lại nghe sư phụ nói, một vạn người niệm Phật chỉ có hai ba người có thể vãng sanh. Xin hỏi nên thuyết phục mẹ con như thế nào?

Đáp: Có thể vãng sanh hay không ở trong một niệm của bạn, một niệm đầy đủ lòng tin chân thật, nguyện thiết tha, thật thà niệm Phật, không ai không vãng sanh. Vậy tại sao lại không thể vãng sanh? Người giống như mẹ bạn thì không thể vãng sanh. Tại sao bà không thể vãng sanh? Bà hoài nghi, không tin tưởng, vậy thì không có cách nào. Cho nên mấu chốt không ở bên ngoài mà ở bản thân. Thế nào gọi là

công đức chân thật? Đều buông xuống những tạp niệm, hoài nghi, âu lo này thì đó là công đức. Nếu bà luôn nghĩ đến bản thân chưa làm chuyện tốt gì, thậm chí còn tạo rất nhiều tội nghiệp, nghĩ một lần lại tạo một lần, vậy thì làm sao có thể vãng sanh? Tội ngũ nghịch thập ác lâm chung sám hối đều có thể vãng sanh, trong kinh điển ghi chép điều này rất rõ ràng. Cho nên chỉ cần thực sự một lòng hướng Phật, đều buông bỏ hết những thứ này, đều vứt bỏ hết thì bà liền vãng sanh. Chúng ta thường nghĩ đến những ân oán này, tôi ưa thích cái này, không nỡ rời đi, tôi chán ghét cái kia, vậy thì không thể vãng sanh. Cho nên tiêu chuẩn vãng sanh, tâm địa thanh tịnh, bình đẳng, từ bi thì có thể vãng sanh, tuyệt đối đáng tin.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, bản thân con là tín đồ Thiên Chúa giáo, mấy năm gần đây xem qua pháp sư giảng kinh, biết được pháp môn niệm Phật, hiện tại mỗi ngày niệm Phật, như vậy liệu có sanh ra xung đột với tín ngưỡng ban đầu không?

Đáp: Không sanh ra xung đột. Tôi và tiên sinh Phó Thiết Sơn - tổng giám mục Thiên Chúa giáo Trung Quốc, chúng tôi là bạn cũ, mỗi lần tôi đến Bắc Kinh nhất định sẽ ghé thăm ông, tuyệt đối không có xung đột. Chúng tôi đều thừa nhận Thiên Chúa là hóa thân của Phật, Phật là hóa thân của Thiên Chúa, là một, không phải hai, cho nên không có xung đột.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, ăn chay ba năm và nghiêm giữ ngũ giới thì liệu nghiệp chướng đã tiêu trừ chưa?

Đáp: Chưa chắc, nghiêm giữ ngũ giới không phải là chuyện dễ dàng, bản thân bạn phải tỉ mỉ suy xét thử, giới sát sanh trong ngũ giới, đối với hết thảy chúng sanh còn có ý niệm oán hận hay không? Có ý niệm này thì giới này của bạn chưa triệt để, chưa thanh tịnh. Không trộm cắp, cho dù là đối với cá nhân, đối với công cộng vẫn còn có chút ý niệm chiếm lợi thì giới này của bạn cũng không thanh tịnh. Bạn nói không dâm tà, còn có chút ý niệm thì cũng bị phá hoại rồi; không vọng ngữ thì càng khó làm, không uống rượu thì dễ. Không phải là chuyện dễ dàng. Bản thân bạn suy ngẫm thử xem, nghiệp chướng của bạn đã tiêu trừ chưa, không cần hỏi người khác. Nếu những thứ tiêu cực, bất thiện này thực sự đều không còn khởi trong tâm của bạn nữa thì nghiệp chướng tiêu trừ rồi. Nghiệp chướng tiêu trừ thì nhất định là pháp hỷ sung mãn, không giống nhau.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, do điều kiện hạn chế mà trong nhà chỉ treo một bức tranh A-di-đà Phật, không thắp nhang, không có đồ cúng, bình thường niệm Phật, lạy Phật, xin hỏi như vậy có như pháp không?

Đáp: Rất như pháp. Phật pháp không hề coi trọng hình thức, coi trọng tâm cung kính của bạn đối với Phật Bồ-tát. Điều này không quan trọng thì còn điều gì quan trọng? Tâm cung kính đối với Phật Bồ-tát, đối với hết thảy chúng sanh, điều này mới quan trọng, bạn thực sự học được Phật rồi; đối với hết thảy chúng sanh không cung kính, cho dù đối với Phật Bồ-tát cung kính cách mấy cũng bằng không. Tại sao vậy? Phật Bồ-tát cung kính đối với hết thảy chúng sanh, bạn không cung kính đối với hết thảy chúng sanh, bạn cung kính Phật Bồ-tát, bạn có phân biệt chấp trước, cho nên như vậy không như pháp.

Hỏi: Tiếp theo là hai câu hỏi của đồng tu Anh. Xin hỏi trong tình huống công việc bận rộn, người trong nhà lại không học Phật thì nên giúp đỡ người lớn tuổi mắc bệnh mất trí nhớ trong nhà niệm Phật cầu sanh Tây Phương như thế nào?

Đáp: Chuyện này phải dựa vào tâm hiếu thảo chân thành của bạn, bạn hồi hướng công đức cho người nhà, cầu Phật Bồ-tát gia trì, để người nhà dần dần khôi phục lại bình thường. Chân thành giống như cô Bà-la-môn, cô Quang Mục trong kinh Địa Tạng Bồ-tát Bổn Nguyện vậy, đối với người già có sự trợ giúp rất lớn, không có tâm chân thành như vậy thì không thể cảm động được.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, đệ tử cho rằng có con cái sẽ là chướng duyên, xin hỏi cách nghĩ như vậy có đúng đắn không?

Đáp: Chưa chắc là chướng duyên, cách nghĩ này không đúng đắn, đây là cách nghĩ sai lầm, sẽ mang lại phiền não cho bạn, mang lại phiền phức cho bạn. Nếu bạn thực sự phá trừ được chướng ngại này, trong Phật pháp cần tu học thời gian tương đối thì bạn mới có chỗ ngộ. Vội vàng muốn hiểu rõ thì tới Mỹ tìm bác sĩ Brian Weiss, tại sao vậy? Thôi miên mức độ sâu giúp bạn biết được những nhân quả của vài đời trong quá khứ thì bạn sẽ hiểu được, đây là cách rất hay. Được rồi! Hôm nay đã hết thời gian, 37 câu hỏi cũng trả lời xong.